
„GENERAȚIEA NOUA“

IEȘE ODATĂ PE LUNĂ

Prim-Redactor: D. TELEOR.

FILOSOFIA VIETEII ȘI A EXISTENȚEI

Fii atent, nu resimți nimic de
geaba, învață și compară —
iată întroagă lege a Filosofiei.

Lüttenberger

Fie-care om caută de a îndemna binele și de a împedica cât se poate de mult răul. Omul este legat de lege și alege binele; dacă din contră alege răul atunci are o idee falsă de ceea ce e bun, în care caz imaginațiunea falsă (unirea eterogenelor) l' incurcă și atunci putem dice că ȳ-a lipsit justa noțiune în distingerea răului de bine.

Un spirit clar își formează ideea justă, și cu cât aceasta va fi mai clară cu atât și judecata sa va fi și ea mai justă. Pătrunderea în legile suverane spiritului omului dau libertatea cugetărei; din filosofie se nasce pomul cunoștinței, ea este de o necesitate necontestată în viața noastră practică, pe care o formează și o organizează.

Cel mai avut și atrăgător subiect al filosofiei este și rămâne tot-d'auna omul. Pentru a învăța a cunoasce aceasta și pentru a deduce dintr'ênsa, avem necesitate de exercițiu îndelungat și greu în timpul căruia să nu ne descurăgiam prin diversitățile ce întêmpinăm în istoria omului, și pentru a'l cunoasce în genere, trebuie să învingem neplăcerea, care ne causează, precum un anatom învinge sila, pentru a se perfecționa în arta sa.

Afară de aceasta este de observat dacă sufletul nostru posedă acea elasticitate, pentru a transforma toate observațiunile în parte distrugătoare, care se îndeasă pe drumul adevărului și dacă suntem în stare a schimba o iluziune care până aci ne făcuse fericit, pentru un adevăr, care poate că ne-ar amără viața.

Lindau dice : «cine merge negociând și observând peste piața sgomotoasă a vieții pentru a înșela, trebuie să cunoască marfa, comerciantul și cumpărătorii, nu pentru a putea înșela, ci pentru a fi înșelat mă puțin».

Să nu uităm că avem necesitate de semenii noștrii, și cu înțelepciune făptuește acela care nu respinge în mod desprețuitor favorul altora. Nu trebuie să luăm oamenii așa cum ar trebui să fie, ci așa cum sunt și numai atunci să luăm în vedere modelul omului cum ar trebui să fie.

Un autor distins ne dice : «Dacă luăm oamenii așa cum sunt îi facem mai răi, dară dacă îi-am lua așa cum ar trebui să fie îi vom putea aduce acolo unde vom. Pentru a le câștiga afecțiunea parî că îi iei, pentru aceea ce ar dori să fie. Inamicii devin atunci când observă că au fost pătrunși cu totul.

Tu însă urmăzește același, arată talentele și avantajele tale, influența ta, așa în cât toată conduita ta să fie învelită în cuvântul «modestiei».

Să nu ne împotrivim de a dreptul opiniunilor celor-falți. Să nu uităm de asemenea, că toți oamenii cer un fel de considerațiune, și că cel mai de jos, dorește de a fi și de a însemna ceva și în fine că trebuie pe cât timp nu se atinge de onestitate, să-i aducem mici sacrificiuri, atară de aceasta trebuie să recunoaștem și să respectăm meritele celor-falți, chiar dacă nu bat ia ochi, fiind mici și modești. Ceea ce s'a dis cu scopul de a vertisa contra disprețului, de care se servă mulți contra acclora care nu urmează același drum ca și dășii.

Herder dice : «Omul liber trebuie să libereze pe sclav, învățatul să cugete pentru cel prost și fericitul să lucreze pentru nenorociti».

Pentru o filosofă practică a vieții avem necesitate de cunoștințe cât se poate de întinse a tot ce a fost declarat de oameni și filosofii cei mai mari ca adevăruri, în cât privesce raporturile lor cu lumea exterioară.

O cunoștință cât se poate de întinsă, a atarî verităților sunt de mare importanță pentru fie-care om cu simț, de oare-ce îi servește ca armă de apărare în contra tuturilor atacurilor, caî amenință de a turbura mulțumirea internă și cu ea aceea linisce a

sufletului, care a fost declarată de cei mai mari filosofi a tuturor timpurilor, ca ținută principală a oricăreia sânguințe înalte, ca fericirea cea mai mare.

Satisfacțiunea sa și mulțămirea însă e aceea dispozițiune calmă a sufletului, prin care acesta poate cu reflexiune clară de a face să termine oricare acțiune a sa.

Un om străin, numeză Berthold Auerbach, fu întrebat odată, cum dânsul putea să menție aceiași nepăsare în toate nevoile vieții.

Acesta răspunse :

Vine de acolo că iau în seamă ochii mei, căci totul vine prin simțuri la suflet, asemenea și bunul. Întrebat mă de parte cum își ajungea scopul său, acel om răspunse din nou. În fie-care dimineață mă înaintez de a merge afacerile mele, îndreptez ochii mei în trei locuri: întâiu către cer și mă aduc aminte că afacerea mea principală și ținuta vieții mele este acolo sus; al doilea îndreptez ochii către pământ și mă gândesc ce spațiu mic mă trebuie pentru a găsi repausul etern și al treilea privesc împrejur și observ mulțimea acelor care stau mai rău de cât mine.

În modul acesta mă consolez de nevoile mele și trăiesc în pace cu lunea și cu oamenii.

Eduard Adamski

DOINA DRAGOSTEI

Ie 'n amurg... de după dealuri
Duse 'n freamătul de foi,
Vinc-o doină plângătoare
Din spre stânele de oi.

Ie 'n amurg... și miș de paseri
Duse 'n sborul lor pribeag,
Iși iaă calea să se culce
Printre crângile de fag.

Codru 'nalt măreț se 'nalță
Lâng'o margine de lac,
Unde 'ntruna cad în apă
Moarte florii de liliac.

Licărind bat miș de stele
In a codrului oglindă,
Peste care umbra'i neagră
Tremurând stă s'o coperindă..

Și plutind e'o dulce iene
Iată-o lebăda pe lac,
Ce se duce să se culce
Intr'un stuf de liliac.

Ca prin farmec doina face
Toate 'n liniște reead,
Căci crăiasa nopții trece
Peste vârfurile de brad.

Și urcând luminătore
Peste arbori 'n-frunziți,
Ia țărăște între tufe
O pereche de 'ndrăgiți.

Precum ramurile 'nlăturî
 Le-ar fi dat fără se ştie,
 Ioî roşind de-a eî privire
 Simt a eî melancolie

Luî înnalt frumos îi şade
 Lângă ia frumoşa fată,
 Căci de el voinic şi mândru
 Este mândră lumea toată

Dar... ca dênsa fără soamăn
 Şi pe drept fără de nume,
 Nicî c'a fost de când e codrul
 Şi de când e lumea lume.

Ochiî marî, guriţa mică
 Păruî luug, frumos, bălai
 Pare-a fi crăiasă mândră
 Mândra nopţilor de Mai

Ş'ascultând cum îi îngână
 Leneşî freamătul nşor
 Ca din carte î spune dênsul
 Taina blândului amor.

Dar..., roşind ea o eireaşă
 Işi apleacă ochî 'n jos,
 De cum-va de alte'î spume
 El voinicul făt frumos.

Şi-iar voi atunci se fugă
 De vicleana lui de gură,
 Ar voi—dar ea să'î lase
 Nu ştiî cum că nu se 'ndură.

.

Iacă luna că dispere
 De pe codru 'n-nalt şi des,
 Ea se 'nduplecă la câte
 Tremurând le-a înteles.

El s'a dus... ca singurică
 Plânge tristă 'n urna lui.
 Ascultând povestea veche
 Legănatul codrului.

Și cum sta, din depărtare
Dusă 'n freacățul de foi,
Iar s'ande plângătoare
Doina stânelor de oi.

Nici o stea în fața apei
Luminând nu mai străbate,
E pătruns codrul de freamăt
Și de-alui singurătate.

Doară ea – plângând își dice
Stând pe marginea de lac,
„Unde'mi sânt din cingătoare
„Florile de liliac“.

Scariat Orăscu

ZADARNIC

*Tot ascultând cum apa ploii
Tânguitor din strașină pică,
Zadarnic ca să prind din aer
Un ciripit de rândunică.*

*Zadarnic ca, căci doar în lacrimi
Și 'n ciripit de rândunele,
Mai pot s'alung să șterg din minte
Icôna sfântă-a dragii mele.*

*Pustiū e tot și 'n van mă pörtă
Nebunul dor mereū spre crâng,
Vrăjit de părul lung de aur
Ca un copil în umbră plâng.*

*Și-ași vrea atunci, vëzând cum zboară
Din ramuri frunzele pälite,
Să fi plecat dragi rândunele
Cu voi în lumii mai fericite.*

*Ca necëdând cum ochii umeđi
Nëndurători cață spre mine,
Plângënd stingher s'o chem într'una
Din regiunile senine.*

*Și atunci doar ție călătoare
Regina nopții blondă lună,
Sub al domniei tale farmec
Ți-o spune jalca mea nebună.*

*Dar, ascultând cum apa ploii
Tânguitor din strășini pică,
Zadarnic cât să prind din aer
Vr'un ciripit de rândunică.*

Scarlat Orăscu

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O DATORIE

La 16 Aprilie avut loc în sala noului Ateneu, concertul dat de societatea științifică literară : *Generația Nouă*.

Am crezut de datorie că trebuie să mulțumim chiar în coloanele revistei noastre, artiștilor care au bine-voit să ne dea concursul domniilor și în deosebit domnilor : *Iulian, Notara, Boresch, Vasiliu, Simionescu*, d-lui și d-nei *Petrescu* precum și d-nei *Ciucurescu*, d-lor *Toneanu* și *Brezeanu* etc.

Resultatul concertului n'a ajuns însă tocmai aspirațiile noastre, cu toate silințele ce artiștii mai sus citați și-au dat, de oare-ce d. *D. Dimitriu* care era plătit să acompanieze, a găsit de cuviință ca în seara reprezentației, cu câte-va minute înainte d'a se începe concertul, să ne puie ovrciasca condițiune, care-i denotă frumusețea caracterului, dicând că domnia sa nu va cânta de nu'i se va întrei suma datorată.

La obiecțiunile ce'i s'a făcut, a găsit cu cale să fugă, rușinat probabil de murdăria ce comisese.

Dacă d. *Dimitriu* crede că ast-fel trebuie să se porțe cine-va, față cu oamenii de la care mai ades depinde reputația unui artist, e destul de trist pentru noi că 'i-am întins mâna și destul de rușinos pentru d-sa.

Ast-fel fiind concertul a întârziat mult, lucru pe care noi 'l recunoașteam, iar d. *Vasiliu* și alții cari aveau de cântat mai multe bucăți, neputând să fie acompaniați de d. *Gruber*, cu care nu se făcuse nici o repetiție, au executat bucățele cele mai ușoare totuși cu cel mai deplin succes.

Am făcut noi înșine această mărturisire, ca să ne disculpăm în fața acelor, cari nu 'și-au putut explica schimbarea ordinii din program precum și suprimarea unor bucăți.

Să nu se creadă însă prin aceasta că și d. *Dinicu* pentru același cuvânt n'a luat parte la concert.

Nu, domnia sa a avut gentilețea să facă cauză comună cu d. *Dimitriu*.

Nu'i de mirare:

Qui s'assemble
Se ressemble

Sfârșind cele ce aveam de spus întru cât privește concertul, avem încă de datorie să mulțumim doamnelor *Elena Hübsch* și *Chabudeanu*, pentru grațiosul concurs ce a bine-voit să ni'l dea, arătându-le din partea comitetului de redacție, cele mai călduroase mulțumiri.

Ar urma să fac o mare pauză de oare-ce voesc să aduc mulțumirile noastre și d-lui *Alexe Ioanin* fost secretar al societății, astă-đi dat afară. Să fac pauză ăic, ca nu cum-va vre-una din persoanele mai sus citate, să se simță oare-cum blesată sau mănjită, fiind alături pusă cu d. Ioanin.

Dacă mulțumim ast-fel fostului nostru secretar, lucru se explică ușor. D. *Alexe Ioanin* plăsând bilete în valoare de 400 lei și încasând banii a găsit de cuviință să ne scrie, anunțându-ne: cum că ar fi perdut biletele.

Mai târđiŭ lucrurile adevărindu-se, domnia sa n'a mai dat ochiŭ cu noi și la somațiunile noastre, ne-a răspuns prin amenințări.

Aceasta ne-a dovedit că d. Ioanin e un om ordinar, și poate că lucrurile ar fi mers mai departe, dacă nu ne-am fi informat că d. Ioanin nu face pentru întâiași dată lucruri de felul acesta.

În tot cazul e o rușine pentru noi că d. Ioanin a figurat într'o vreme printre colaboratoriŭ noștri.

Direcția

RESTRIȘTE

(*Nuvelă*)

— I?,

Ce?

— Ai zis ceva?

— Nu.

Radu Persicescu stă picior peste picior, rezemat a lene de pernele *dormeusei*. Lângă fereastră, cu totul adêncită într'o citire atrăgătoare, Didi, nevasta lui Radu, urmărește cu ochi lacomi rîndurile rare ale romanului ce ține în mână... În fața cascî se întinde un maidan pustiū, plin de gunoî, la mijloc cu un puț; în fund se zercse copii, jucând arșice. Strigătele lor depărtate d'abia pătrund în odaia liniștită. Sôrcle apune, roșu ca o lampă uriașe.

Radu Persicescu stă picior peste picior, rezemat a lene de pernele dormeuscii, și visează...

«Treî ani de căsnicie! Treî ani de 'nomolire din rêu în mai rêu. Ei, Radule, unde 'ți sunt visele de aur din tinerețe? Parisul, învêțătura, politica, de-pu-tă-ția! Vorbe, deșertăciuni!... Din atâtea idealuri să nu mă aleg nici măcar cu bacalaureatul; să ajung să tremur ca un miserabil înaintea mai marilor, ca să nu fiu silit a'mî perde cea din urmă nădejde: leafa mea de 150 de lei!...

«O, dacă nu făceam prostia să mă 'nsor! Viitorul care'mî surîdea iacă'l. Cu alte cuvinte, ultima datorie de om mi-am făcut-o. Acum pot aștepta moarte în liniște...

«Doamne, și cu cine mi-am legat viața! Ce afurisite minute de nesocotînță și acclea, în care, orb, n'am mai vrut să știū de nimenî, de nimica... Uite-o la fereastră. E nevastă-mea. Nu visez. Da; ce decepție. Sunt însurat! Ce dracu a putut să mă atragă

la ființa asta? N'am fost în stare cu să văd că de sus până jos e o greșală a firii? Din nenorocire și Nicu și Elvira îi seamănă leiți: d'aia nu pot eu să'i sufer... Copii ne mai trebuiau? Ce'i lipsea chelului!... Și barem de n'ar fi așa de rea și pretențioasă. Auzi, lux, să'i fac lux, când d'abia am eu ce să plătesc chiria! Ș'apoi cui să'i faci lux? D-nei Persicescu, găscă găștelor, care nu e în stare să'i spuie două vorbe la locul lor. Mult face la casa omului femeia deșteaptă. Un singur dor am avut și eu pe lume, dar nu mi s'a împlinit: Vream să iau o fată inteligentă, cu carte, și modestă. Mie mi-a mers tot pe dos: A mea e proastă, incultă și fanfaroană. Cochetăria ei 'mă scurtează viața. Auzi pretenții: S'o duc la șosea, să'i fac rochiile la M-me Paul, la ma-dam Pol!.. Noroc că nu prea ascult la ce zice. Dar ce? Nu's de ajuns și obrăsniciile creditorilor celor-l'alți, cărora d'abia pot să le plătesc în rate? Dacă ar fi fost o fată cum se cade ar fi învățat să'și lucreze singură rochițele, pălăriorele. Nu să'mi citescă toată ziua la fereastră romane de la *Universul*. Auți cu ce literatură proastă își pierde vremea! Intr'o lume mai bună m'ar face de rușine. D'aia nici n'o duc pe la cunoștințele mele. S'o întrebe cineva ce idee are despre Dante, despre Victor Hugo, despre Shakespear, și să te pomenești că respunde, dómne ferește, că nu'i cunoște, că nu e în vîrstă cu d-lor: 'mă-ar plesni obrazul. Dar ea nic pe-ai noștri nu'i știe: O întrebam alaltăeri de Lazăr. Habar n'avea că există o statuă a lui Lazăr pe Bulevard. Eri am dus-o și 'i-am arătat-o, și 'i-am spus pe scurt cine a fost Lazăr, Ți-ai găsit? N'am găsit în fața ei nici măcar urmă de interes la vorbele mele. Și 'mă făcea niște întrebări de a căror neghiobie roșam până în albul ochilor. N'are nici măcar gustul de aranjament prin casă. Dacă n'ar fi casă nouă, tot cu lucruri bune, cine știe ce ar fi la mine... Dar pianul ăla de ce i-l'am luat? Un bou ar fi învățat să cânte în perfecție în doi ani: Didi nici gamele n'a isbutit să le facă cum se cade. Cheltuială de pomană cu profesorul.

«Ia privește-o cu cât nesațiū sórbe prostiile din romanul acela... Imi vine să'i rup tóte fasciculele din mână!..

...«Treți ani! Cum trece timpul!... Acum trei ani în Septembrie am căzut la bacalaureat. Poate că și asta a contribuit la neretata mea prostic. Câte planuri spulberate 'n vînt! Ce viață pier-

dută, Dumnezeu! Nu era mai bine să fi fost acum liber?... Ia să fac nițel socoteala, cam unde aș fi ajuns, dacă mergeam înainte: În trei ani, în cazul cel mai bun, eram în ultimul an la drept, ori al treilea la medicină. Poate îmi luam licența. Georgescu cum și-a luat-o? Dar s'admitem cazul cel mai puțin favorabil: Tot eram în anul I la facultate. Poate găseam vr'un protector, vr'un om de inimă, căruia să'i intru pe sub piele, să mă trimeată în străinătate; poate ajungeam cine știe unde, departe... Sunt alții mai proști și au ajuns; dar cu?...

«Acum însă, mi s'a înfundat. A dracului învățatură de minte pentru greșala săvârșită! Sunt înglobat până la gât, și pe zi ce trece tot mai rău, mai rău...

«Un singur lucru ar fi în stare să mă scape din încurcătură acum: Ori vr'o moștenire colosală, ori vre-o întâmplare neașteptată, pe care nu aș putea-o defini cam cum să fie, dar ale căreia roade le văd de minune: Fericirea nesfârșită, și un trai neturburat și dulce.

«Altmintrelea, adio viață, adio ideal clădit în stele!»

— Î?...

— Ce?

— Ai zis ceva.

— Nu. Dar ce ai astă-seară, Radule, de tot ți se pare că zic ceva.

— Î?...

— Tot aia!!!!...

I. A. Barion

GEORGE ȘTEFĂNESCU

ȘI

BENEFICIUL SĂU

Cu ocazia beneficiului d-lui George Ștefănescu, propunându-ne, a da câte-va din impresiunile noastre făcute asupra acestei figuri din lumea noastră musicală, ne aduserăm aminte de următoarea sentință zisă deunăzi de un mare om al științei: *geniul și nebunia se ating.* Cluj

În adevăr, în toate epocile și în toate țările ori-ce idee nouă, mare sau nobilă, eșită dintr'un spirit născocitor a fost expusă să fie luată de multe ori ca o perversiune, și chiar înăbușită în prîna fază a concepțiunei sale, dacă cel ce o emitea nu și-o forma fixă și nu s'ar fi sacrificat pentru ea.

Pe unii îi adesta crucea și rugul pe alții cucuta și persecuțiunea și astă-dî pe mulți critica și calomnia.

Spiritul de inițiativă de asemenea întîmpină multe obstacole în toate ramurile activității sociale; datorită însă celui ce întreprinde ce-va într'un scop frumos consistă a fi perseverent pînă cînd și poate chiar apropria sentința de mai sus.

Acestea zise, să venim la d. George Ștefănescu vechiul elev al conservatorului din Paris.

Nu avem pretențiunea să-l ridicăm într'un Amphion modern, nici să-i facem reclamă, de și ca de obicei îl ne mîrginim numai să înregistrăm munca lui de decinți de ani, pe arena musicală.

D. George Ștefănescu și formă ideea de câți-va ani în

urmă, ca ieroglifele lui Gui d'Arezzo se pot acomoda la noi cu elementele române eșile din secția de canto a conservatorului nostru, și căpătând această convicțiune nu înlăziasă să înceapă o companie musicală în teatru Național.

Prima piesă musicală pusă în scenă de dânsul fu operatică : *Bună seara vecine*, în anul 1881-82; după aceasta apoi a urmat treptat : *Lampa minunată*, *Contrabandierul*, *Stafia*, actul I din *Faust*, actul I din *Favorita*, *Boccacio*, *Olteanca* (Caudelo), *Hatmanul Baltac* (Caudelo) *Beizadea Epaminonda* (Caudelo).

Încurajat de succesul neașteptat al acestor bucăți musicale și întreprind prin natura lui, d. George Ștefănescu făcu prima încercare de operă română cu *Linda de Chamounix* în luna Mai 1885.

Succesul acestei din urmă, îi prepară stagiunea de operă română, care începe la 1 Octombrie 1885, în cursul căreia s'a reprezentat *Lucia* și *Traviata* (cu d-ra Leria), *Faust*, *Ernani*, (cu d-na Crissenghi), *Fra-diavolo*, *Giroflé-Giroflas*, *Studentul cerșetor*. *Linda*.—Aci putem deschide un corolarîu : Cu elementele noastre musicale, Adelina Patti a executat *Lucia* și *Traviata* și a rămas pe cât scim destul de satisfăcută.

După o stasă pe care nu o discutăm aci—dar care a pus stavilă nebuniei musicale a lui Ștefănescu ; geniul 'l proteja însă—musica română se ivește din nou în stagiunea de față sub auspiciile simpaticului director al teatrului prin *Țiganul-baron*, *Angot*, *Lucia*, *Faust* și Miercuri la 11 Aprille, Martha, executată numai de cântăreții români, elevi ai d-lui George Ștefănescu.

Geniul musical al maestrului nostru se vede în următoarele sale compozițiuni de teatru :

Scenă, arie și cor intercalate în drama *Nunțile venețiane*; *Sentinela română*, poemă de Alexandri; musica din *Cazaci* și *Poloni*; musica din *Strigoiul*; musica din *Hamlet*; musica din *Fecioara de la Orleans*; musica din *Pigmalion*; *Féeria Pepelea*, (de Alexandri); musica din : *Peste Dunăre*, (de Ventura); musica din *Oedip rege*.

Personalul artistic care a contribuit la susținerea acestor piese musicale, sunt următorii elevi și eleve ai d-lui George Ștefănescu: Doamnele Al. G. Ștefănescu, Cirissenghi, Ana Dăneșcu, Ionașcu, Odesianu, d-șoarele Keiser, Rohl; d-nii Dem. Popovici, Gr. Gabrielescu, I. Dumitrescu, Dem. Rașianu, Dem. Theodorescu, Cairetti, Ion Băjenaru.

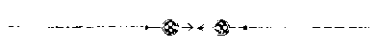
Din aceste câte-va impresiuni făcute asupra vieții artistice a meritosului nostru maestru, reese în parte sentința omului de știință enunțată mai sus.

Felicităm pe d. G. Ștefănescu, care urmărește necurmat întocmirea muzicii române și desfășurarea pe scena teatrului Național de talente, cari alt-fel ar putea să rămâie necunoscute.

La obstacolele ce le poate întâlni în calea sa artistică d. G. Ștefănescu să-și aducă aminte tot-d'auna de următorul dicton latin: *Labor improbu omnia vincit*.

Ca să terminăm mai avem un adevăr de adăugat, ca în cronicile teatrale de astă iarnă n'am citit un singur cuvânt bine-voitor la adresa acestui laborios om al muzicii care a lucrat atât pentru teatrul Național.

Hebus

Proiect de pevetē populare despre conjunctivita granuloasā

I. Forma, felul și molipsirea de boală.

Conjunctivita granuloasā, numită de ovreii din Moldova «boală», să poate cunoaște fără întoarcerea pleopelor numai în puține cazuri vechi, și aci numai pe nemerite, bu-nioară când pleopele sunt mai groase ca de ordinar, ceva mai închise, cu marginile roșii sau resfrānte în afarā. Pen-tru a constata cu siguranță toate soiurile de conjunctivită granuloasā, trebuiește în tot-d'a-una să se întoarcă pleopele, o manipulație de competența medicilor, cari trebuie să cu-noască toate formele ei de la asprimi nāsipoase de pe partea din lăuntru a pleopelor, până la aspectul mezului de smo-chină sau al mușchiului de carne fereștrăită cu un cuțit stricat (cu dinți).

După modul de molipsire, am putut remarca printre gra-nuloși mai cu seamă două feluri de boală, anume când aceasta se nasce pe ascuns (insidioasă), forma civilisată a clinicienilor francezi și când se produce repede (acută «boala» ovreilor). Felul d'ântăiū nu se descopere de cât după mai multe luni de la intrarea, d. e. a vre-unui elev într'un in-ternat sau a soldatului în cazarmā, unde vine a vieții îm-preună cu granuloși; pe când felul al doilea se declarā în câte-va ore. D. e. un părinte se culcă la un loc cu copila-șul său care avea o ușoară boală de ochi și când se scoală simte că'l supără și pe el ochii și a doua, a treia zi, se vede cu o boală poate de zece ori mai înverșunată de cât a copilului. Se poate ca peste opt, zece zile să'i fie

mai ușor și se crede scăpat, mai cu seamă dacă e și puțin simțitor, dar peste 3—4 săptămâni supărările îl mână din nou la doctor care constată deja prezența unei conjunctivite granuloase bine pronunțată. (Forma din urmă se aseamănă mult oftalmiei purulente, dar în fapt nu produce așa mult puroiū ca aceia, nici nu distruge ochiul mai nici o-dată).

II. Ferirea de boală.

Luând în considerare modul de molipsire, regulile pentru ferirea de boală vor fi următoarele: în internate, cazărmi penitenciare, precum și în case particulare, unde trăesc granuloși, mijlocul cel mai bun de a preîntâmpina boala este *isolarea*, adecă scoaterea celor bolnavi dintre cei sănătoși și curățirea întregii locuințe și a obiectelor conținute înrânsa. Unde nu se poate esecuta această isolare, se vor feri atât cei sănătoși în interesul lor propriū cât și bolnavii în interesul conlocuitorilor lor ca să nu-și schimbe paturile sau rufele de pat nici măcar pe scurl timp să nu se lase unul pe patul altuia.

Vasele de spălat să fie deosebite pentru fie-care locuitor, așa și ștergarul. Obiectele cu care se servesc granuloșii să nu le ia în mâini cei sănătoși, sau de sunt siliți a le lua, cum sunt infirmierii, atunci imediat după ce le lasă din mână, să-și spele mâinile. În scoală copii să nu se ia la luptă unii cu alții, scoala să li se deschiză mai cu seamă vara când intră și învțătorul în ea. La recrutație tinerii cari ar simți ceva supărare la ochi, să atragă băgarea de seamă medicului recrutaor asupra stării bolnave a ochilor săi. Interesul fie-cărei gazde este, ca bănuind pe vr'un servitor că ar li bolnav de ochi să-l ceară a se esamina de doctor, și a-l aduce relațiune în scris despre stare ochilor săi. O deosebită atențiune asupra profilacsiei acestei boale ar trebui să aibă proprietarii acelor băi pe care le întrebuințează granuloșii, iar consiliile de igienă ale orașelor cu mulți granuloși, cum sunt: Iași, Botoșani, Vaslui, Galați, Bârlad, Fălțiceni, Târgu-Frumos etc., sunt datoare, a face un control cât se poate de sever în această privință.

III *Vindecarea boalei*

Orî-ce bolnav de conjunctivita granuloasă este moralicește obligat de a se vindeca de boala sa, fie la cel mai apropiat spital, fie la medicii primari de județe sau de plăși.

Aceștia pot în interesul igienei publice esercita controlul necesar și asupra acelor granuloși cari vor preferi a se căuta cu un medic particular. căci d-lor aū datoria din oficiu de a îngriji ca granuloșii să ne lase nevinedeați și de a raporta forurilor competente despre mersul curei la cari sunt supuși granuloșii. Scolarii la cari de regulă boala se vindecă mai repede, vor fi opriți de a frecuenta scoala înainte de a fi declarați vindecați de către medicul curant sau înainte de a fi ajuns în stare de a nu mai fi periculoși pentru propagarea boalei.

Cauza cea mai deasă că tratamentul nu reușește, este lipsa de perseveranță din partea bolnavului, mai rar din a medicului. Boala necăutată se poate agrava atât de mult în cât poate orbi pe suferind, pe când căutarea la timp are efecte sigure.

Ordinile consiliului sanitar superior isbindu-se cum-va de nesupunere din partea bolnavilor va avea de rezultat crearea unei legi speciale, în baza căreia să se esecute cele necesare.

Preoții, învățătorii, autoritățile comunale și toate persoanele luminate sunt poflite a veni în ajutorul medicilor spre a descoperi și stârpi această boală, care necăutată, va lua dimensiuni tot mai mari.

(P. M. R.)

Dr. Crăiniceanu

CUM SE APRECIAZĂ ARTISTII LA NOI

De multă vreme încă s'a dis. că la noi în țară tot ce e național se desprețuește și tot ce e străin, ce e necunoscut e aclamat, lăudat și primit cu brațele deschise.

Așa de exemplu fie cine ar putea să vadă, că e destul să te ațișezi. în cazul când ești străin, să puți niște prețuri enorm de mari dacă voești să dai o reprezentație, și publicul nostru va da năvală și cu atât mai mult, cu cât prețurile vor fi mai ridicate.

Chiar numele unui artist după cum e mai ciudat, mai puțin cunoscut de noi, face ca să influențeze considerația ce o are din partea noastră.

Printre puținii artiști ce'i avem, care s'aũ produs la noi în țară, fără îndoială că d. *Anton Kneisel* merită o deosebită atențiune. Cu toate acestea până mai anii trecuți d. *Kneisel* n'a făcut de cât să se luple cu nevoia, cu tot felul de intrigă din partea celor puternici și care vedea în d-sa un talent de temut, cătând chiar hrana zilnică să și-o câștige prin puținele lecțiuni particulare ce avea.

Să nu se creadă însă că prin aceasta voese să fac o reclamă de gazetă eminentului nostru violonist, nu, aceasta o fac vădend că și astă-zil d. *Kneisel* e privit de cei puternici ca și mai nainte, poate mai rău chiar.

Mai anii trecuți d. *Kneisel* vădând cât de rău e apreciat la noi în țară, a luat hotărârea d'a face un voiaj în străinătate, voind să uite miseriile ce i se face și tot de o-dată să'l uite și dușmanii săi.

D. *Anton Kneisel* mergând la Paris, a avut ocazia să dea concursul său în mai multe concerte, ce au avut loc în *sala orgelor celor mari*, unde a fost aplaudat de cei mai celebrii artiști ca *Ambrois, Thomas, Gounod, Massenet* și alții, și unde diarele franceze au adus în coloanele lor, cele mai meritate laude artistului Român, care la noi în țară nu e angajat nici chiar în orchestra teatrului Național.

Mergând la Londra d. *Kneisel* făcu cunoștința cu *Carol Armbruster* șeful orhestrii din teatrul Vagnerian.

După sfaturile lui, d. *Kneisel* a luat și aci parte în mai multe concerte, alături cu violoncelistul *Piatti* și-a sublimului violonist *Ioseph Ióhim* cari au rămas uimiți nu numai de talentul domniei sale dar și de scoala musicală ce posedă.

Chiar diarele englezești au vorbit mult de d-l *Kneisel*, trimițând numele său chiar până în America, făcându'i tot de o-dată și laudele meritate.

În această furie a victoriei sale artistul român desmeticit o clipă și aduce aminte cu drag de România, și nu poate fi stăpânit de idcia d'a nu se reîntoarce în țară.

Povăluit însă de celebrii artiști între cari d-l *Kneisel* devine ca un copil răsfățat, ia hotărârea d'a se presenta înaintea conservatorului din Paris, pentru a obține diploma de profesor în vioară.

Comisiunea examinătoare era compusă din d-nii: *Ambrois Thomas*, directorul conservatorului din Paris, *Charles Gounod, Massenet, L. Massart, Cesar Franck* și alții, între cari vom mai cita pe d-nii *Danclas* profesor de vioară

Ernest Guiran profesor de compoziție la conservatorul din Paris, precum și d. de *Garcin*, șef de orhestră al societății de orhestre din conservatorul Parisian.

A depus d. Anton Kneisel esamcnul, a luat domnia sa diploma ce-i face onoare, care ia fost însă folosul? la ce bun atâta muncă, când azi, în loc să-l vedem figurând printre profesorii conservatorului nostru, d'abia poate trăi prin puținele lecțiuni particulare ce dă.

În tot cazul e o rușine pentru noi că știm ast-fel încuraja un artist de valoare, și cu atât mai mult, cu cât d-l *Anton Kneisel* face parte din artiștii Români.

Iată dar cum se încurajază la noi tot ce-i artistic, tot ce nu-i străin.

BCU Cluj / Central University Library Or. Sebastian

Diracțiunea revistei „*Generația Nouă*” ține să aducă mulțumirile sale d-nei *Lucia I. Licescu* pentru gentilețea, ce-a arătat oferindu-ne concursul său la concertul, ce Societatea noastră a dat în *Palatul Athenoului Român*.

D I V E R S E

Ordinul cartofilor.

Cine nu scie cât de încet s'a răspândit cartoful, această tuberculă atât de folositoare, și nutritoare, care încă în anul 1616 mai era în Franța o friandisă, un ce rar care nu aducea de cât la masa regală...

Puțină însă o să scie, că cartoful a pricinuit chiar crearea unui ordin. Acesta se întâmplă în anul 1842 când împăratul Rusiei ne mai sciind cum să pricască răspândirea cartofilor, creă un ordin pentru acei care se vor ocupa cu distincțiune de cultivarea acestei tubercule nutritoare, care ordin primi mai târziu numele de ordinul cartofilor.

*
* *

Frederic cel Mare, stând de vorbă cu d'Alembert, intră în camera regelui, un valet care era d'o frumusețe ce rar se poate vedea, d'Alembert păru uimit.

— E omul cel mai frumos din Statele mele zise Frederic, l'am avut cât-va timp ca vizitiu și acuma tare tentat d'al trâmite ca ambasador în Rusia.

*
* *

Voltaire, aflându-se la Postdam, într'o seară după masă, făcu portretul unui bun rege, în contrast cu acela al unui tiran; și aprinzându-se, făcu o descriere spăimântătoare de nenorocirele cu care omenirea era coverșită sub un rege despotic, cuceritor

Regele Prusiei Frederic cel Mare, mișcat plânse.

— Iată, strigă Voltaire, plânge tigrul.

*
* *

Suntem puri ca Dumnezeu, teribili ca demonii lui Dante...

Ca copii—suntem imaginea pură a lui Dumnezeu, neatinși încă de veninul corupțiune umane, posedăm cerul în gândire și inocență în suflet...

Ca om—posedăm cugete negre în gândirile noastre și infernal în suflet...

Nascem îngeri—murim demoni!...

Maksymilian

Domnii cărora s'a trimis ziarul nostru și nu voesc a fi abonați, sunt rugați a ne înapoia ziarul, spre a evita neînțelegerile ce s'ar ivi la încasarea abonamentelor.

ADMINISTRAȚIA.

Titlul de «Generația Viitoare» fiind dat revistei cam în pripă și neținându-se socoteală de ce-ar putea însemna, odată cu alte modificări, am găsit trebuincios a schimba acest titlu în acela de «Generația Nouă».

DIRECȚIUNEA

ANUNCIURI

Marca înregistrată

CEVA NECESAR

HIGIENĂ, ECONOMIE, ELEGANȚĂ ȘI DISTRAȚIE

Toți medicii sunt de acord, că tutunul fumat în contact cu buzele, cum se fumează de pildă țigările fără carton strică foarte mult și îmbolnăvește dese ori buzele. Așa s'a văzut casuri de cancer pe buze din cauza fumatului de țigări fără carton.

Pentru a înlătura aceasta se recomandă publicului fumător

TUBURILE PENTRU ȚIGARI

care au o **mulțime de avantaje**. Ele având un carton la capăt, acel carton atrage în sine nicotina care o lasă tutunul,—și aceasta se poate vedea ușor rupându-se cartonul după ce s'a fumat—și astfel buzele sunt păzite de a fi îmbolnăvite.

Economia, mai este un mare avantaj la tuburi. Este știut de fie-care fumător că la facerea țigărei se perde o mulțime de tutun, și apoi se leapădă mai jumătate de țigară, pe când la țigările cu tuburi, se înlătorează cu totul aceste inconveniente.

E apoi un ce mult mai elegant și chiar o distracție de ale face.

Fabricarea țigărilor cu tuburi e atât de **ușoară** în cât fie-care o deprinde în 3—4 minute și lucrează țigările la perfecție.

Prețul tuburilor este așa de mic începându-se cu **35 bani sută**, în cât poate fi un lux permis ori cui de a și le procura, și de a fuma tot-d'a-una o țigară cum se cade.

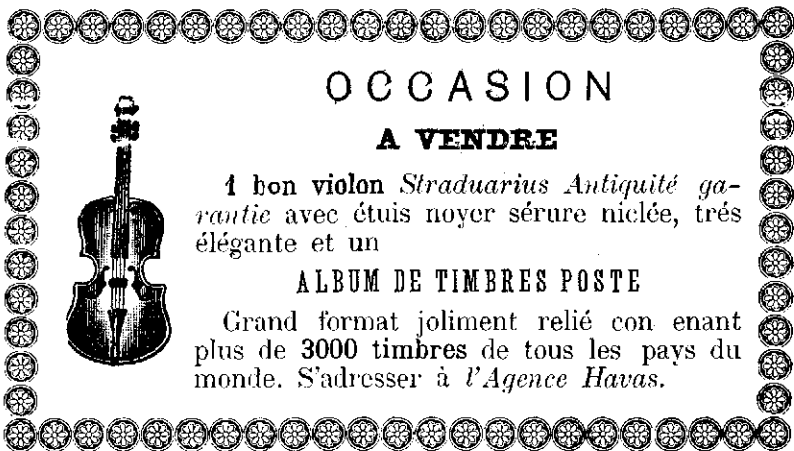
Deci voiți ce-va igienic, economic, elegant și o distracție, încercați o singură dată a face țigări cu tuburi, și veți fuma tot-d'auna numai de aceste țigări.

ED. HAYECK

Se vinde la magazinul A la Menagère Boulevardul Academiei.

G. A. Melic Calea Victoriei, No 63.

ANUNCIURI

OCCASION

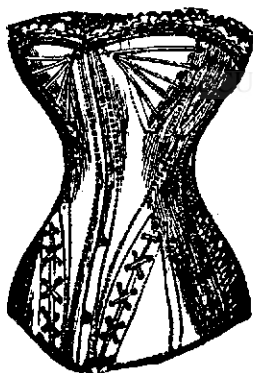
A VENDRE

1 bon violon *Straduarius Antiquité* garantie avec étuis noyer sêrure nîclée, très élégante et un

ALBUM DE TIMBRES POSTE

Grand format joliment relié con enant plus de 3000 timbres de tous les pays du monde. S'adresser à *l'Agence Havas*.

Prima fabrică specială de „Corsete” în Romania

CALEA VICTORIEI, 25.

In rënd cu Hotel OTETELESCHANO

Avem onoare a anunța onorabilul public din Capitală precum și din provicie, că fabrica noastră posedă un bogat asortiment de corsete în toate culorile, fasoanele cele mai nouî, lungî pe talie, corsete ajour, de satin, mătase ață, precum și redresorî pentru femeî însărcinate, toate lucrate cu oase de balenă veritabilă.

Prețurî Moderate

Toate comandele se escută in 24 ore.

Iosef P. Nancovici

Agent de publicitate

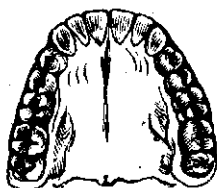
ANUNCIURI

INSERAȚII

RECLAME

CALEA VICTORIEI. NO. 64

ANUNCIURI

CONSTANTIN TH. BARTOLOMEI

PREMIER DENTISTE ROUMAINE

Dents et Racines si gâtées qu'elles soient, sont arrachées sans aucune douleur d'après le dernier système.

Dents son, nettoyées très facilement en leur rendant leur couleur naturelle.

Dents sont plombées à l'aide des plombages les plus solides, avec garantie de ne plus se gâter.

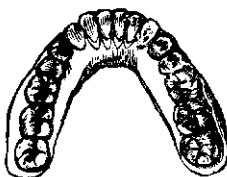
Dents dentiers complets et partiels sont remplacés par les dents américaines les plus fines, travaillées en or, caoutchouc et en cellulose, qui rendent les mêmes services et possèdent la même couleur que les dents naturelles.

Pâtes, Poudres et Eau dentrifrice se trouvent toujours en vente dans mon atelier.

Consultations de 9 heures à midi et de 1 - 5 heures.

Pour les pauvres et les militaires de grades inférieurs, service gratuit de midi à 1 heure.

Ștrada Carol 1, No. 1—(Maison Budișteanu).—Bucarest.

CONSTANTIN TH. BARTOLOMEI

PRIMUL DENTIST ROMÂN

Dinții și rădăcinile fie cât de stricte se scot fără nici o durere după sistemul cel mai nou.

Dinții se curăță cu multă ușurință dându-le culoarea lor naturală.

Dinții se plombează cu cele mai solide plombajuri cu garanție de a nu se mai strica.

Dinții parțiali și denturile complete se înlocuiesc cu cei mai fini dinți americani, lucrați în Aur, Cautchuc și Celuloida, făcând același serviciu și având aceeași culoare ca cei naturali.

Paste, Praful și Apă de gură se găsesc tot-d'auna în atelierul meu. La dorință pot visita pe onor. public și la domiciliu fiind încunoscințat prin o carte poștală.

Pentru oameni sermanți și militari grade inferioare, serviciul scoaterii dinților este gratuit de la ora 12—1.

Ștrada Carol 1, No. 1 — (casa Budișteanu) — București.